

Arrest

nr. 302 211 van 26 februari 2024
in de zaken RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die verklaren van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 september 2023 met referthenummer X.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 15 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV X, is de echtgenoot van eerste verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X. Verzoeker en eerste verzoekster zijn de ouders van tweede verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X. Zij beroepen zich allen op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde motieven. In de verzoekschriften van verzoeksters wordt het enig middel uit het verzoekschrift

van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

2. Over de gegevens van de zaken

Tweede verzoekster, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 13 juni 2017 België binnen met een paspoort. Haar ouders, verzoeker en eerste verzoekster, die eveneens verklaren van Peruaanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 14 december 2018 België binnen met een paspoort. Zij verzoeken allen op 20 februari 2019 om internationale bescherming. Op 8 augustus 2023 beslist de adjunct-commissaris ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 11 augustus 2023 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Peruaans staatsburger afkomstig uit El Vraem, een regio die geteisterd wordt door terrorisme en drugshandel. Samen met Y. H. C. (...) heeft u twee dochters en één zoon. Uw vader was een rijke zakenman die handelde in koffie en vee. Hij werd afgeperst door het Lichtend Pad. Toen hij in 1989 weigerde om hen geld te geven, werd hij vermoord door een zekere P. (...). Uit veiligheidsredenen besloot uw moeder om te vertrekken uit de regio en verhuisden jullie naar Huancayo. Toen uw vader stierf, was u zo'n veertien à vijftien jaar oud en kreeg u als oudste zoon de taak om de gronden en eigendommen die jullie bezaten verder te beheren. Om die reden moest u regelmatig terugkeren naar de regio waar uw vader was vermoord. N.a.v. de dood op uw vader werden vijf mannen, i.e. de moordenaar P. (...) zelf, zijn neef C. (...) en drie anderen, opgepakt. U moest de mannen identificeren. De vijf daders belandden in de gevangenis maar konden snel vrijkomen door geld te betalen. Toen de vijf waren vrijgekomen werden ze door de hoogste leden van het Lichtend Pad vermoord. Ze waren immers achter de rug van het hoge bestuur van de beweging gaan lopen met het geld van uw vader. De families van de vijf slachtoffers verdachten nadien echter u en uw familie ervan iets te maken te hebben met hun dood. U werd sindsdien gevisieerd door de families van C. (...) en P. (...). U hoorde van mensen dat u goed voor uzelf moest zorgen en dat u nog steeds gezocht werd. Sinds de dood van uw vader was u nooit meer op uw gemak en altijd op uw hoede. Na uw studies startte u een zaak en handelde in cacao, fruit, koffie en hout. U werkte zowel in de regio waar uw vader vermoord werd als in andere provincies. Door de constante dreiging kon uw familie niet op één plek wonen. Toen uw kinderen ouder waren, bleef uw vrouw met hen in San Juan de Lurigancho in Lima. Dit adres konden de terroristen achterhalen waardoor jullie zelfs daar niet veilig waren. In 2017 stuurden jullie jullie dochter R. Y. F. H. (...) naar België. Zij had geen enkel idee waarom zij naar hier moest komen maar jullie vertelden haar dat het was voor een beter leven. Ze zou in België een nieuwe taal leren en kon er studeren. U vreesde evenwel dat ze niet veilig was voor de terroristen en de zus van uw vrouw ving haar op in België. Uw vrouw vervoegde haar later in 2017. Aangezien u intussen te maken kreeg met terroristen die op uw terreinen bijv. barricades opwierpen, die koffieplantjes stalen, die doodsbedreigingen achterlieten en die zelfs uw buurman vermoordden, sloot u een contract af met een vriend u die u als bodyguard beschermde van 20 februari 2018 t.e.m. 20 augustus 2018. U vroeg en kreeg aanvullend bescherming door twee agenten van de Nationale Peruaanse politie. Desondanks besloot ook u Peru te verlaten. Op 8 december 2018 reisde u naar Spanje waarna u doorreisde naar België. Op 20 februari 2019 diende u samen met de rest van uw gezin een verzoek om internationale bescherming in. Jullie verbleven in een opvangcentrum maar uw vrouw ontwikkelde er psychiatrische problemen. Op aanbevelen van de psychiater werden jullie in een sociale woning nabij Luik ondergebracht. In Luik kwam jullie zoon D. (...) te overlijden en tot op de dag van vandaag hebben jullie geen zicht op de oorzaak van zijn dood, ofschoon men zegt dat zijn overlijden aan een overdosis te wijten is. Dit geloven jullie echter niet. U kan niet terugkeren naar Peru omwille van uw veiligheid en die van uw familie.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart; het originele paspoort van u en uw dochter Keren Lucia; een kopie van uw rijbewijs en van uw geboorteakte; een kopie van uw Peruaans diploma; een kopie van de overlijdensakte van uw vader; allerlei krantenartikelen die de gevaarlijke situatie in de regio Vraem moeten schetsen; een bewijs van uw lidmaatschap bij een ngo voor behoeftige kinderen; bewijzen ter staving van uw eigendommen en werk in Peru; twee bij de rechter ingediende beschermingsaanvragen d.d. 22 maart 2016 en

28 maart 2018; een contract waaruit blijkt dat u van 20 februari 2018 tot 20 augustus 2018 een privébodyguard tewerkstelde; en loonfiches van uw werk in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Volgens uw verklaringen verliet u Peru wegens de problemen op uw terrein en de problemen n.a.v. de moord op uw vader (CGVS, p. 19). Er dient opgemerkt te worden dat er aan de moord op uw vader dertig jaar geleden op zich niet wordt getwijfeld. Aan de geloofwaardigheid van uw problemen na zijn dood kan er evenwel danig getwijfeld worden.

Zo had u onder meer zo goed als geen informatie over de identiteit van uw belagers. Hoewel u altijd bedreigd werd door de familie van de vijf mannen die betrokken waren bij de dood van uw vader (CGVS, p. 5 en p. 16), kende u maar twee van de vijf bij de moord op uw vader betrokken personen bij naam. U kende de (huur)moordenaar van uw vader, P. (...), en u kende de opdrachtgever, met name de neef van de (huur)moordenaar, C. (...). De andere drie namen kende u niet (CGVS, p. 17). Hoewel u dacht – u wist dit klaarblijkelijk niet zeker – dat u problemen kreeg met de familie van P. (...) en C. (...), wist u niet veel over hun identiteit te vertellen. Behalve twee familieleden van C. (...), met name een zekere M. (...) en zijn broer D. (...) (CGVS, p. 17-18, p. 22), kon u niemand vermelden die u viseerde. Zo had u geen idee met wie van de familie van P. (...) u precies problemen kreeg. U kende hun namen niet en wist alleen dat het een vreselijke familie was. Aangespoord om concreter te worden over hun identiteit wist u louter te vertellen dat het terroristen waren van wie u de namen niet kende en die gemaskerd toeslaan als het donker wordt (CGVS, p. 17-18 en p. 22). Gevraagd waar uw belagers woonden, moest u het antwoord schuldig blijven: u erkende geen informatie te hebben over hun verblijfplaats en kon enkel hypothesen uiten (CGVS, p. 20-21). Aangezien van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid kan worden verwacht dat hij of zij zich zo volledig mogelijk informeert over al deze elementen die rechtstreeks verband houden met zijn of haar asielse status, zoals de identiteit van zijn/haar belagers en hun verblijfplaats, is uw gebrek aan informatie frappant, temeer daar u via via bedreigd werd – u werd door mensen gezegd dat u goed voor uzelf moest zorgen omdat ze u nog steeds zochten (CGVS, p. 21 en p. 23) – waardoor u aan die mensen had kunnen vragen waar uw belagers zich bevonden en wie ze waren. De loutere vaststelling dat u noch over de identiteit van uw belagers noch over hun verblijfplaats overtuigende informatie heeft doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde bedreigingen door familieleden van de vijf gedode verantwoordelijken voor de dood van uw vader.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat, ondanks de beweerde bedreigingen, u nooit iets concreets is overkomen, volgens u omdat u zichzelf goed beschermd. Ook de van maart 2018 t.e.m. augustus 2018 ingehuurde privébodyguard is nooit moeten tussenkomen naar aanleiding van eventuele problemen (CGVS, p. 14-15 en p. 19). Dat u naar eigen zeggen bijna dertig jaar lang werd bedreigd maar nooit effectief concrete problemen kreeg (CGVS, p. 22-23), doet ernstige vragen rijzen over de geloofwaardigheid en/of ernst van de beweerde bedreigingen. Dit wordt bevestigd doordat uw verklaringen hierover niet overeenstemmen met deze van uw familieleden. Uw echtgenote zei immers, in tegenstelling tot uw verklaringen, dat u haar verteld had dat u werd geslagen (CGVS Y. (...), p. 5 en p. 11). Ook uw dochter herinnerde zich dat u eens gewond naar huis kwam nadat u was geslagen (CGVS R. (...), p. 4). Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat uw vrouw volgens u in Peru bijna niet op de hoogte was van de door u ondervonden bedreigingen (CGVS, p. 24), hetgeen toch bijzonder is, aangezien jullie wegens uw problemen naar eigen zeggen zeer vaak moesten verhuizen (CGVS, p. 5 en p. 8).

Aansluitend bij het voorgaande kunnen er ook vragen gesteld worden bij de door jullie beweerde problemen van uw zoon, die uw echtgenote uitdrukkelijk in verband bracht met uw problemen (CGVS Y. (...), p. 6). U wist echter zeer weinig over uw zoons problemen, omdat er u niets over was gezegd: misschien ging het om diefstal waarbij hij met een mes bedreigd werd. U zei dat de problemen

van uw zoon niets met uw problemen te maken hadden (CGVS, p. 24). Dit is vreemd, temeer daar uw vrouw verklaarde dat u op de hoogte was van de bedreigingen ten aanzien van uw zoon: u werd telefonisch verwittigd over wat uw zoon was overkomen en deze gebeurtenis liet indruk op u na (CGVS Y. (...), p. 6).

Een gelijkaardige opmerking kan gemaakt worden betreffende de bewering van uw echtgenote dat ze zelf ook meerdere keren mondeling werd bedreigd door kennissen van u (CGVS Y. (...), p. 6-8). Nochtans meende u dat ze geen problemen had ten gevolge van uw problemen (CGVS, p. 24).

Dat uw verklaringen over uw problemen en bedreigingen slechts moeilijk kunnen overtuigen, wordt bevestigd door jullie houding.

De vaststelling dat u voor uw werk doorheen de jaren vaak terugkeerde naar de regio waar uw problemen zich situeerden omwille van de eigendommen die u er had (CGVS, p. 9, p. 21), doet immers ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees. Indien u daadwerkelijk zou vrezen om vermoord te worden (CGVS, p. 16), kan er immers aangenomen worden dat u zoveel mogelijk de regio waar de tegenpartij zich mogelijks bevindt zou mijden.

Ook de vaststelling dat zowel uw vrouw als uw dochter al in 2017 in de Schengenzone aankwamen en sindsdien illegaal in België verbleven, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie beweerde vrees. Uw vrouw en dochter verzochten immers pas op 20 februari 2019, m.a.w. ongeveer anderhalf jaar na hun aankomst in België, om internationale bescherming, terwijl zij nochtans omwille van uw problemen naar België kwamen (CGVS R. (...), p. 6; CGVS Y. (...), p. 10). Dat uw dochter niet eerder de stap zette om uw verblijf in orde te maken omdat zij alleen aankwam in België (CGVS R. (...), p. 5) en uw vrouw niets afwist van de procedure (CGVS Y. (...), p. 9), is geen afdoende uitleg voor hun nalaten. Ook uw uitleg dat ze de procedures niet kenden (CGVS, p. 10), volstaat niet. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen uw echtgenote en dochter, gelet op hun laattijdig verzoek in België, niet hebben gedaan.

Zelf kwam u pas in 2018 naar België, ofschoon u op dat moment naar eigen zeggen al een kleine dertig jaar werd lastiggevallen. Op de vraag waarom u niet eerder vertrok kon u niet concreet antwoorden (CGVS, p. 22). Dat uw dochter helemaal alleen eerder naar België vertrok en zowel u als uw vrouw niet onmiddellijk meekwamen omdat er onvoldoende geld was voor de vliegtickets (CGVS, p. 4), is vreemd. Uit uw verklaringen blijkt dat u voor de problemen in de nasleep van de dood van uw vader in staat was om in 2018, i.e. na het vertrek van uw familieleden naar België, een privé-bodyguard in te huren. U handelde in koffie en ging om met veel geld (CGVS, p. 14-15). Dat u niet de financiële ruimte had om eerder naar België te komen is dus weinig aannemelijk, temeer daar uw echtgenote verwonderd was dat u uiteindelijk toch naar België was gekomen (CGVS Y. (...), p. 11).

Jullie houding, met name uw regelmatige terugkeer naar de regio waar al uw problemen ten gevolge van de dood van uw vader ontstaan zijn, het laattijdige asielerzoek van uw dochter en uw echtgenote en uw laattijdig vertrek uit Peru, kan dus helemaal niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot komt het vreemd over dat ofschoon uw oudste zus, net zoals u, de ouders in de line-up achter de vitrine heeft moeten identificeren, het enkel u was die sindsdien in de problemen kwam. Uw zus woont nog steeds in Peru en u erkende dat uw broers en zussen (bijna) geen problemen kenden (verklaring DVZ, vraag 17; CGVS, p. 9 en p. 16).

Gelet op het voorgaande heeft u uw problemen n.a.v. de dood van uw vader niet aangetoond.

U heeft verder niet aannemelijk gemaakt dat jullie, voor zover er geloof gehecht kan worden, voor de door u, uw vrouw en uw dochter aangehaalde problemen, die van gemeenschappelijke en interpersoonlijke aard zijn en als dusdanig geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt

dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit heeft u evenwel niet aangetoond. Jullie dienden immers nooit een klacht in bij de politie tegen jullie belagers (CGVS, p. 12, p. 14-15 en p. 18-20; CGVS Y. (...), p. 7-8, p. 10; CGVS R. (...), p. 6). U legde uit dat u geen vertrouwen had in de politie. Ze slaagde er destijds immers onder meer niet in om uw vader te beschermen. U bent ervan overtuigd dat de werking van de politie dertig jaar later niet verbeterd is: heden doet de politie nog steeds niets en zal ze bij een klacht niet luisteren. Jullie verwezen naar voorbeelden van criminaliteit in uw land gepleegd door onder meer narcoterroristen. U stelde ook nog dat de vier vorige Peruaanse presidenten corrupt waren en corruptie ook binnen de politie bestaat. Ook uw echtgenote verwees verschillende keren naar corruptie (CGVS, p. 14-16, p. 19-20 en p. 23-24; CGVS Y. (...), p. 6-8, p. 11; CGVS R. (...), p. 6). De redenen voor jullie nalaten om tegen jullie belagers klacht in te dienen bij de politie, kunnen evenwel niet overtuigen. Na 1989 had u nooit nog een slechte ervaring met de politie. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat, toen u bij de rechter in het algemeen bescherming tegen terroristen vroeg, u wel degelijk politiebescherming heeft gekregen. U kreeg in 2018 bijv. twee agenten toegewezen van de nationale politie. U erkende ook niet te kunnen zeggen wat de politie toen meer had kunnen doen om u te beschermen (CGVS, p. 12-13, p. 18-19). Dat sommige agenten en regeringsleiders corrupt zijn, volstaat op zich niet om te besluiten dat er in uw land geen beschermingsmogelijkheden zouden zijn. Bovendien belandde de president over wie u sprak in de gevangenis (CGVS, p. 25-26). Uit het loutere feit dat de belager van een vriendin van uw dochter werd vrijgelaten door de politie (CGVS R. (...), p. 7) kan niet worden afgeleid dat er in Peru geen beschermingsmogelijkheden zijn. De vrijlating kan immers te wijten zijn aan verschillende oorzaken, zoals bijv. de onschuld van de persoon in kwestie of het gebrek aan bewijzen ten aanzien van hem. Bovendien blijkt uit de initiële arrestatie van die persoon dat de politie bereid was om een onderzoek te starten naar aanleiding van de klacht van uw dochters vriendin. Zelfs al blijkt uit de door u neergelegde artikelen dat de Peruaanse autoriteiten het moeilijk hebben om het narcoterrorisme in Vraem uit te roeien – jullie verbleven echter voornamelijk in Lima – blijkt uit de beschikbare informatie voorts dat de Peruaanse politie in het algemeen haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. Betreffende de bewering van uw echtgenote dat Abimail Guzman, voormalig stichter en leider van de communistische terreurgroep Lichtend Pad, nu allemaal terroristen aan het verzamelen is (CGVS Y. (...), p. 8), kan nog opgemerkt worden dat hij sinds 1992 een levenslange celstraf uitzat en dat hij in september 2021 in de gevangenis is gestorven. Hieruit blijkt dat in Peru tegen terroristen en terrorisme wordt opgetreden. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Dat jullie, gelet op het voorgaande, nagelaten hebben om klacht in te dienen, overtuigt dan ook niet. Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten en aan hen niet alle mogelijke informatie wordt gegeven over de omstandigheden waarin deze plaatsgevonden hebben, kunnen zij naar aanleiding hiervan echter geen onderzoek voeren en vanzelfsprekend ook niet optreden. Gelet op voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Betreffende de algemene veiligheidssituatie waarnaar u verwees (CGVS, p. 3), kan overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de

restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad. Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De identiteit en nationaliteit van u en uw dochter, zoals aangetoond door jullie identiteitsdocumenten, staan hier niet ter discussie. Ook aan het overlijden van uw vader wordt niet getwijfeld. De krantenartikelen die u neerlegde gaan over de algemene situatie in de Vraem, niet over u persoonlijk. In dit verband kan herhaald worden dat u uw problemen niet heeft aangetoond en dat er hoe dan ook in uw land van herkomst beschermingsmogelijkheden zijn. Dat u eigendommen heeft in Peru, werkte als handelaar en een bodyguard tewerkstelde wordt niet meteen betwist. Betreffende de beschermingsaanvragen bij een rechter dient opgemerkt te worden dat documenten, om bewijskrachtig te zijn, moeten kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet meteen het geval is. Hoe dan ook doen deze documenten geen afbreuk aan uw beschermingsmogelijkheden in Peru. Dat u in België werkt, staat niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Peruaans staatsburger afkomstig uit Lima. U huwde met U. D. F. O. (...) en kreeg met hem twee dochters en één zoon. Uw schoonvader werd vroeger vermoord door terroristen die op hun beurt werden vermoord. De familieleden van de terroristen wilden wraak omdat ze uw man hiervan verdachten. Uw man kreeg problemen en werd bedreigd en geslagen. Omwille van zijn problemen woonden jullie op verschillende plaatsen. Aan het einde van jullie verblijf in Peru woonde u met uw gezin in Lima, waar de situatie evenmin ideaal was. U werd zo'n vijf keer mondeling bedreigd door een kennis van uw man. U dreigde ermee naar de politie te stappen maar uw belager antwoordde laconiek dat hij de macht en het geld had om de politie om te kopen. Enkele maanden later, ofwel een jaar voor uw vertrek, werd uw zoon bedreigd in een park met een pistool. U liet uw kinderen amper buitenkomen, ook al begrepen ze niet waarom. Bijgevolg vond u dat het beter was om naar België te komen. U kende België, u had er al eens gewoond in het verleden en u wist dat het hier veilig was. Uw man zag het niet zitten omdat hij België niet kende. Enige tijd later kwam hij toch. Op 20 februari 2019 verzocht u samen met uw man en dochter R. Y. F. H. (...) om internationale bescherming. U en uw echtgenoot leven sinds anderhalf jaar gescheiden. Bij terugkeer naar Peru vreest u vermoord te worden of problemen te krijgen met de personen met wie uw man problemen had. Uw zoon overleed in België. Ter staving van uw identiteit legde u uw originele paspoort neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U gaf de voorkeur aan een vrouwelijke tolk en protection officer (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.6). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd een vrouwelijke tolk en vrouwelijke protection officer voorzien. Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud erg emotioneel werd door de dood van uw zoon, werd de tijd genomen om u tot rust te brengen en werd een uitgebreide pauze ingelast (CGVS, p. 8). Bovendien nam het volledige persoonlijk onderhoud niet meer dan twee uur en vijf minuten in beslag. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud, die naar u werden verstuurd en waarop u vooralsnog niet het minste commentaar aan het Commissariaat-generaal heeft bezorgd, blijkt tot slot dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier kon uiteenzetten. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient daarnaast te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig baseert op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door uw echtgenoot (CGVS, p. 10). In het kader van zijn asielverzoek heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:
“(…)”

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde paspoort kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteit en uw nationaliteit staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De derde bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoekster – i.e. de dochter van verzoeker en eerste verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Peruaans staatsburger geboren in Lima, Peru. U moest constant verhuizen waardoor u van school moest veranderen. Dat u zo vaak van school moest veranderen zorgde ervoor dat u telkens nieuwe mensen moest leren kennen en dat u moeite had met vriendschappen opbouwen. Rond uw twaalfde keerde u terug naar Lima. U mocht niet alleen naar de winkel en deed alles in het bijzijn van uw vader, moeder of broer. Rond uw veertiende merkte u dat uw vader werd geslagen. U wist echter niet waarom. Drie maanden later werd uw broer bedreigd met een mes. U voelde wel dat er iets aan de hand was maar uw ouders hielden hun problemen goed voor u verborgen en u was zich niet bewust van de ernst. U had zelf geen problemen. Op een gegeven moment zei uw moeder dat u alleen naar België zou gaan. U stemde in en dacht dat het voor uw welzijn was. Op 13 juni 2017 vloog u naar België en trok u in bij de zus van uw moeder. Op 10 oktober 2017 vloog uw moeder naar België en op 8 december 2018 uw vader. Pas toen uw ouders ook in België waren vernam u wat er gebeurd was in Peru, namelijk dat uw vader belaagd werd ten gevolge van de moord op de ouders van de moord op uw grootvader. Op 20 februari 2019 verzocht u uiteindelijk samen met uw ouders om internationale bescherming. U kan niet naar Peru terugkeren omdat u dan het gevoel zou krijgen dat de hele verhuis naar België voor niets is geweest. In België bloeide u helemaal open en in Peru kent u niets. Bovendien kan eender wat u en uw zus in Peru overkomen. Ter staving van uw identiteit legde u uw origineel paspoort neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele

noden kunnen worden aangenomen. U gaf de voorkeur aan een vrouwelijke tolk en protection officer (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.6). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd een vrouwelijke tolk en vrouwelijke protection officer voorzien. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming indient omwille van de problemen die uw ouders hadden in Peru. Zelf had u geen problemen (CGVS, p. 5-6), hetgeen ook bevestigd wordt door uw moeder (CGVS Y. (...), p. 10). Het verzoek van uw vader werd echter afgesloten met een weigeringsbeslissing, die luidt als volgt:

“(...)”

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Betreffende uw verklaring dat u niet naar Peru kan terugkeren omdat u er niets kent en u dan het gevoel heeft dat de hele opoffering die u deed om in België te komen wonen voor niets was (CGVS, p. 5), dient opgemerkt worden dat dit een motief van persoonlijke aard is dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Het door u in het kader van uw asielerzoek neergelegde paspoort kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit of nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekende partijen tevens de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren.

Waar de adjunct-commissaris zich in de bestreden beslissingen vragen stelt bij de problemen die ontstaan zijn na de dood van verzoekers vader, voeren verzoekende partijen het volgende aan:

“Verzoekende partij benadrukt dat haar belagers gemaskerd toesloegen als het donker werd en de belagers zichzelf uiteraard niet identificeerden. Ze behoorden ook tot een grotere groep terroristen die niet bij naam werden genoemd en bedreigden verzoekende partij nooit rechtstreeks, maar via een tussenpersoon. Verzoekende partij kende haar belagers dan ook van zien en beschikte niet over persoonlijke informatie:

(...)

(p. 23, CGVS)

Verzoekende partij was aldus gefocust op zichzelf in veiligheid stellen opdat zij zou kunnen doorgaan met haar werk eerder dan het achterhalen van de werkelijke identiteit van haar belagers (zie infra)."

Waar de adjunct-commissaris er in de bestreden beslissingen op wijst dat verzoeker nooit iets concreets is overkomen, dat de verklaringen van verzoekende partijen niet overeenstemmen, dat verzoekster in Peru bijna niet op de hoogte was van de door verzoeker ondervonden bedreigingen en dat verzoeker zeer weinig wist over de problemen van zijn zoon, laten verzoekende partijen het volgende gelden:

"Verzoekende partij verklaarde tijdens haar groot onderhoud bij de CGVS:

(...)

(p. 24, CGVS)

De vrouw van verzoekende partij verklaarde tijdens haar onderhoud het volgende:

(...)

(p. 5, CGVS vrouw)

De echtgenote van verzoekende partij heeft nooit uiteengezet wat er tijdens de bedreiging naar de zoon toe werd gezegd. Zij verklaarde dat deze te maken hadden met de problemen van verzoekende partij omdat zij daar zelf vanuit ging, maar concreet werd dit niet aangehaald. Verwerende partij heeft evenmin zelf doorgevraagd en trekt dan ook conclusies zonder concrete basis.

Wat betreft de bedreigingen naar de vrouw toe, merkt verzoekende partij op dat zij hier niet van de op hoogte was daar de vrouw dit nooit aan haar heeft verteld toen zij zich in Peru bevonden. Verzoekende partij merkt ook op dat de relatie tussen haar en haar echtgenote al enige tijd verwaterd was en dat dit evident invloed heeft gehad op hun communicatie naar elkaar toe:

(...)

(p. 12, CGVS vrouw)"

Waar de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen vraagtekens plaatst bij hun houding "wat betreft de vrees", stellen verzoekende partijen het volgende:

"Verzoekende partij benadrukt dat zij uit noodzaak bleef werken daar er vrijwel geen werk was in Peru en zij moest voorzien in het onderhoud haar broers en zussen en later in die van haar eigen gezinsleden. Derhalve koos zij verder te doen met het bedrijf waarin zij reeds enige kennis over had en zeker was dat zij zou kunnen voorzien voor haar familieleden:

(...)

(p. 7, CGVS)

(...)

(p. 16, CGVS)

Verzoekende partij nam echter alle mogelijke voorzorgsmaatregelen. Zo vroeg verzoekende partij bescherming aan de politie en stelde zij een privé bodyguard aan:

(...)

(p. 12, CGVS)

(...)

(p. 13-15, CGVS)

Zij had ook nog wapens gekocht ter bescherming voor haarzelf:

(...)

(p. 23, CGVS)

Ook de kinderen kwamen niet naar buiten behalve voor school en kerkgang:

(...)

(p. 24, CGVS)

Verder merkt verzoekende partij op dat zij zelf niet overtuigd was van de mogelijkheid om een veilig leven in België op te bouwen daar zij zouden moeten starten vanaf nul. Daarnaast had zij nog zoveel zaken in Peru die zij niet zomaar kon achterlaten. Dit was echter haar levenswerk van meer dan 20 jaar:

(...)

(p. 26, CGVS)

Zij geloofde dat zij haar familie zou kunnen steunen van Peru uit en gezien de veiligheid van haar familieleden prioritair was, vertrokken haar kerngezinsleden eerst uit Peru:

(...)

(p. 3, CGVS)

Aangaande het laattijdig verzoek van de echtgenote en haar dochter, verwijst verzoekende partij naar de verklaring van haar echtgenote:

(...)

(p. 9, CGVS vrouw)

Zij verklaarde namelijk dat zij zich reeds veilig voelde bij aankomst en vond het wellicht niet nodig om een effectief verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Dit kan niet worden verweten aan verzoekende partij. Wat betreft de dochter, verklaarde zij tijdens haar groot onderhoud het volgende:

(...)

(p. 3, CGVS)

De dochter was immers nog jong en onderging de beslissingen van haar ouders destijds. Zij was ook niet op de hoogte van de problemen daar haar ouders haar geen stress wouden bezorgen en enkel in veiligheid stellen. Echter, toen verzoekende partij ook het land verliet, heeft zij navraag gedaan over de asielprocedure omdat zij zag dat haar gezinsleden wel veilig waren in België en hebben ze allen vervolgens asiel aangevraagd."

Waar de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen nog opmerkt dat de oudste zus van verzoeker nog steeds in Peru woont en er (bijna) geen problemen kende, terwijl zij net zoals verzoeker de daders in de line-up achter de vitrine heeft moeten identificeren, betogen verzoekende partijen als volgt:

"Verzoekende partij heeft reeds aan verwerende partij op plausible wijze uitgelegd waarom haar zus nog in Peru woont, doch blijkt dat verzoekende partij dit volledig aan de kant schuift:

(...)

(p. 9, CGVS)

Verwerende partij houdt klaarblijkelijk geen rekening met de verklaringen van verzoekende partij en heeft allerminst een gedegen onderzoek gevoerd naar haar vrees."

Verzoekende partijen geven aan niet te begrijpen dat de adjunct-commissaris meent te kunnen stellen dat zij zouden kunnen terugkeren naar Peru zonder gevaar voor hun leven. Zij deden er alles aan om alsnog in Peru te (over)leven en dienden zelfs een verzoek tot bescherming in in de hoop dat er iets zou worden ondernomen tegen hun belagers om hen te beschermen. Dit bleek echter tevergeefs wegens de heersende corruptie in Peru. Zij konden nergens anders naartoe en vervoegden zich bij hun gezin in België, aldus verzoekende partijen, die nog stellen te vrezen voor hun leven en die de adjunct-commissaris verwijten op geen enkel ogenblik de gegrondheid van hun vrees voor hun leven grondig te hebben onderzocht.

Verzoekende partijen besluiten dat de adjunct-commissaris bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hun ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens hen op kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. Stukken

Aan de verzoekschriften worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren niet te kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, Peru, omwille van hun veiligheid. De vader van verzoeker zou in 1989 zijn vermoord door het Lichtend Pad nadat hij had geweigerd zich door hen te laten afpersen. Verzoeker zou de daders hebben moeten identificeren en deze zouden in de gevangenis zijn beland, maar door geld te betalen snel zijn vrijgekomen. Zij zouden echter zijn vermoord door de hoogste leden van het Lichtend Pad omdat ze waren gaan lopen met het geld van verzoekers vader. Daarop zouden de families van de vijf slachtoffers verzoeker en zijn familie ervan verdacht hebben iets te maken te hebben met hun dood. Sindsdien zou verzoeker gevisieerd worden door de families van twee van de slachtoffers. Een bodyguard zou hem van 20 februari 2018 tot en met 20 augustus 2018 beschermd hebben en hij zou ook aanvullend bescherming hebben gekregen door twee agenten van de Nationale Peruaanse politie. Desondanks zou hij op 8 december 2018 Peru verlaten hebben. Zijn dochter, tweede verzoekster *in casu*, zou in 2017 al naar België zijn gekomen, waar de zus van eerste verzoekster haar opving. Eerste verzoekster zou haar daar later, ook nog in 2017, hebben vervoegd.

De Raad herinnert eraan dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook

uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken vreemdeling zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn. Doeltreffende bescherming doelt op het vermogen van het betrokken land van herkomst om daden van vervolging dan wel ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, O. A., pt. 44). Zulke bescherming wordt in het algemeen geboden wanneer redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging en het lijden van ernstige schade worden getroffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestrafing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Daargelaten de vraag of verzoekende partijen de door hen aangehaalde problemen en vrees aannemelijk hebben gemaakt, stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissingen op goede gronden wordt gemotiveerd dat zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor de door hen aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Dit wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker als volgt toegelicht:

“Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit heeft u evenwel niet aangetoond. Jullie dienden immers nooit een klacht in bij de politie tegen jullie belagers (CGVS, p. 12, p. 14-15 en p. 18-20; CGVS Y. (...), p. 7-8, p. 10; CGVS R. (...), p. 6). U legde uit dat u geen vertrouwen had in de politie. Ze slaagde er destijds immers onder meer niet in om uw vader te beschermen. U bent ervan overtuigd dat de werking van de politie dertig jaar later niet verbeterd is: heden doet de politie nog steeds niets en zal ze bij een klacht niet luisteren. Jullie verwezen naar voorbeelden van criminaliteit in uw land gepleegd door onder meer narcoterroristen. U stelde ook nog dat de vier vorige Peruaanse presidenten corrupt waren en corruptie ook binnen de politie bestaat. Ook uw echtgenote verwees verschillende keren naar corruptie (CGVS, p. 14-16, p. 19-20 en p. 23-24; CGVS Y. (...), p. 6-8, p. 11; CGVS R. (...), p. 6). De redenen voor jullie nalaten om tegen jullie belagers klacht in te dienen bij de politie, kunnen evenwel niet overtuigen. Na 1989 had u nooit nog een slechte ervaring met de politie. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat, toen u bij de rechter in het algemeen bescherming tegen terroristen vroeg, u wel degelijk politiebescherming heeft gekregen. U kreeg in 2018 bijv. twee agenten toegewezen van de nationale politie. U erkende ook niet te kunnen zeggen wat de politie toen meer had kunnen doen om u te beschermen (CGVS, p. 12-13, p. 18-19). Dat sommige agenten en regeringsleiders corrupt zijn, volstaat op zich niet om te besluiten dat er in uw land geen beschermingsmogelijkheden zouden zijn. Bovendien belandde de president over wie u sprak in de gevangenis (CGVS, p. 25-26). Uit het loutere feit dat de belager van een vriendin van uw dochter werd vrijgelaten door de politie (CGVS R. (...), p. 7) kan niet worden afgeleid dat er in Peru geen beschermingsmogelijkheden zijn. De vrijlating kan immers te wijten zijn aan verschillende oorzaken, zoals bijv. de onschuld van de persoon in kwestie of het gebrek aan bewijzen ten aanzien van hem. Bovendien blijkt uit de initiële arrestatie van die persoon dat de politie bereid was om een onderzoek te starten naar aanleiding van de klacht van uw dochters vriendin. Zelfs al blijkt uit de door u neergelegde artikelen dat de Peruaanse autoriteiten het moeilijk hebben om het narcoterrorisme in Vraem uit te roeien – jullie verbleven echter voornamelijk in Lima – blijkt uit de beschikbare informatie voorts dat de Peruaanse politie in het algemeen haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. Betreffende de bewering van uw echtgenote dat Abimail Guzman, voormalig stichter en leider van de communistische terreurgroep Lichtend Pad, nu allemaal terroristen aan het verzamelen is (CGVS Y. (...), p. 8), kan nog opgemerkt worden dat hij sinds 1992 een levenslange celstraf uitzat en dat hij in september 2021 in de gevangenis is gestorven. Hieruit blijkt dat in Peru tegen terroristen en terrorisme wordt opgetreden. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Dat jullie, gelet op

het voorgaande, nagelaten hebben om klacht in te dienen, overtuigt dan ook niet. Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten en aan hen niet alle mogelijke informatie wordt gegeven over de omstandigheden waarin deze plaatsgevonden hebben, kunnen zij naar aanleiding hiervan echter geen onderzoek voeren en vanzelfsprekend ook niet optreden. Gelet op voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.”

Te dezen ondernemen verzoekende partijen in voorliggende verzoekschriften geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren dat zij er alles aan deden om alsnog in Peru te (over)leven en dat zij zelfs een verzoek tot bescherming indienden in de hoop dat er iets zou worden ondernomen tegen hun belagers om hen te beschermen, maar dat dit wegens de heersende corruptie in Peru tevergeefs bleek, blijven verzoekende partijen daartoe echter in gebreke. Zij weerleggen met dit summiere betoog niet dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Peruaanse politie haar politietaken naar behoren vervult en dat in geval dit in een particulier geval niet zou zijn, stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen, noch dat verzoeker in 2018 politiebescherming had gekregen.

Aldus slagen verzoekende partijen er niet in om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten.

Gelet op wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen niet aan dat in hun geval, indien zij in Peru geconfronteerd zouden worden met hun vermeende belagers, geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Peru beschikbaar zou zijn noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben.

De documenten die verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure hebben voorgelegd (administratief dossier (hierna: adm. doss.) verzoeker en eerste verzoekster, stuk 5+B, map met 'documenten'; adm. doss. tweede verzoekster, stuk 5, map met 'documenten'), hebben betrekking op hun identiteit, het overlijden van de vader van verzoeker, de algemene situatie in de regio El Vraem, de eigendommen van verzoeker in Peru, het werk van verzoeker in Peru en in België, de aanstelling van een bodyguard door verzoeker en een beschermingsaanvraag die verzoeker in Peru indiende, doch deze documenten doen geen afbreuk aan hun beschermingsmogelijkheden in Peru. Geen van deze stukken kan dan ook afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekende partijen niet aantonen dat er in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Peru beschikbaar zou zijn noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben indien zij in Peru geconfronteerd zouden worden met hun vermeende belagers.

De voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De kritiek die verzoekende partijen uiten op een aantal overwegingen uit de bestreden beslissingen die hebben geleid tot de conclusie dat zij hun problemen naar aanleiding van de dood van de vader van verzoeker niet hebben aangetoond, is gericht tegen overtollige motieven. De kritiek van verzoekende partijen hierop dient in deze zaken dan ook niet verder te worden besproken daar de voorgaande bevindingen voldoende determinerend zijn om de bestreden beslissingen te schragen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissingen als volgt gemotiveerd:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen

en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad. Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

De voormelde motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

3.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Waar verzoekende partijen uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep in de zaak met rolnummer X ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 4

De kosten van het beroep in de zaak met rolnummer X, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij in deze zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN